

عبدالباري "عارض"

کرزی درسوایی په چپنه کی

کرزی خو خو ځله د ولس په دښمنی تورن سوی دی . خو د واک گدی یی سترگی ور پتی کړی دی ، یوه ورځ دوام د ریاست پر چوکی ، او خدمت و قوماندان سالارانو ته غنیمت بولی . اما اساسی عامل ، هغه ډاډ دی چی متجاوزینو او ولس دښمنه تنظیمو دده او دده د کورنی د ساتنی په هکله ورکړی دی ، حتی تر واک وروسته هم.

له بله طرفه جناب کرزی داسی کوم ولسی بگراوند او تاریخ هم نلری چی د هغه د ساتنی لپاره د ولس په چوپړ کی ودریری.

تاسو ټولو واوریدل چی (دیمستورا) د ملل متحد د سرمنشی نماینده په افغانستان کی ، چی تیره اونی یی د کار موده پای ته ورسیدل د الجزیره تلویزیونی چینل سره په ځانگړی مرکه کی یو ځل بیا کرزی د قوماندان سالارانو په حمایت او ملاتړ تورن کړ . او اوسنی حکومت یی د مجاهدینو؟ د واکداری د مجرمینو څخه جوړ وبللی هغه کسان چی د خپلی تیری واکمنی پر مهال یی تنها په کابل کی شپيته زره بی گناه انسانان ووژل ، بنایسته کابل یی په کنډواله بدل کړ ، هیواد یی د تجزیی ترپولی ورساوه او حتی د کابل بنار یی پر نواحیو وویشی ، ولس یی د قومی ، نژادی ، سمتی او لسانی په تفرقو کی د بدبختی کندی ته ورواچاوه . ددی واقعیت ناری سوری ولس او لیکوالانو ډیری وهلی دی خو داخل د ملل متحد د منشی یو رسمی استازی په نړیواله کچه رخ پورته کړ . فکر کوم دا به په لس کلن ناورین کی د نړیوالی ټولنی اولین رسمی اعتراف او توپک سالارانو د دوباره زوال زیری وی . صرف دالمان سفیر د تنظیمی جگړو په دوران کی ویلی وه چی دا تنظیمونه تر هغه د واک لپاره سره جنگیوری چی معلومه سی څوک ددی (قبرستان) یا هدیری پاچا کیوری ، اوس هم پس له دؤ لسیزو بیا رغونی څخه وروسته د دارلمان مانی د هغه ترخه واقعیت نقلونه او داستانونه له ځانه سره لری .

خو کرزی عاشق دی دده په اراده کی نه ده ، زړه یی پر تنظیم سالارانو بایلی دی ، بده یی نه پرپیروزی کیوری حتی په ناروغی یی خوابدی کیوری . همدا اوس دوستم وکرزی ته وویل چی ناروغه یم . ویل کیوری چی پر سر یی درد دی او ډیرو شرابو څینلو یی گیده هم خرابه کړی ده . کرزی ډیر خواشینی سو فوراً یی وزارت خارجه ته لارښونه وکړل چی سیاسی پاسپورت ور جوړ کړی او هندوستان ته یی داسی ولیوری چی د هند دولت یی په تشریفاتو بدرگه کړی . سربیره پر هغه یی هدایت وکړ چی دپهلوان اقتصادی وضع بڼه نه ده ، نو ځکه دده د سفر مصارف دی هم دده د خدمتونو په نظر کی نیولو سره ، د ملت د بودیجی څخه اجرا

سى . او ورته تفهيم يې كړل چې (پهلوان من بعد از هر نماز دعا برايتميكتم). هغه هم متقابلتا داسې ښكاره كړل چې دا زما پر ولس حق دى نه ستا كمك .

دا په داسې حال كې ده چې د ارگ د ماڼۍ پر شاوخوا په لسهو كونډۍ او يتيمان هره ورځ د اوبښكو په تويولو فقر كوى حتى ددولت كښته رتبه مامورين د لورۍ له كبله په ډول ډول ناروغيو اخته دى . د روسانو د تجاوز پر مهال روسانو په يوازي ځان د ټول افغانستان د دولت مامورينو ته كوچونونه وركړي وه چې د هغه پر بنسټ هرمامور هره مياست شپږ قلمه د ژوند اوليه مواد مفت تر لاسه كول . خو اوسنى تجاوز دومره ظالم دى چې د څلويښتو سرمايدارو هيوادونو په شتون كې يو قلم اوليه توكي هم تنها د كابل مامورين نسي تر لاسه كولاى . په هغه وخت كې معاشات د يوه قانوني سيستم پر اساس بيله تبعيضه يو شان اجرا كيدل ، خو اوس په حكومت كې معاشات تر لس ډوله هم زيات دى . د عادي معاش ، سوپر سكيل ، فوق العاده او نورو عنوانو لاندې مختلف معيارونه وضع سوي دى ، د معاشاتو د ډيروالى اندازه و تنظيمو ته په نژدېواله او وفادارۍ اړه لري. خو ډير ترين معاشات او امتيازات هغه كسان تر لاسه كوي چې د متجاوزينو سره يو ځاى راغلي دى او يا راغوبنټل سوي دى.

سربيره پردې د جناب كرزى او دده د خارجي متحدينو دسزاوت لمنه پراخه ده ، ولس هم خالى لاس نه پريردى . تاسو به اوريدلى وي چې د هر مړي پر سر دوه زره ډالره او و هر زخمى ته زر ډالره وركوي . البته هغه هم هغو مړو او زخميانو ته چې د امريكا د ارامونو لپاره او يا دهغوى په تمريناتو كې قرباني سوي يا زخمى سوي وي.

كوم وخت چې په سپينه ماڼۍ كې د افغانستان او عراق خلاف جگړه طرح كيدل او بوش د امريكايي تربيوونو څخه دا جگړه د صليبي جگړو په نوم ياده كړل نو په اول قدم كې كرزى او ترڅنگ يې د اسلام هغه انگريزي ټيکه داران چې د مسلمان وژنى كافي تجربه يې درلود حاضر سول د تجاوز په سنگر كې د افغان ولس پر خلاف بډي را ووهي او د ډالرو د ترلاسه كولو لپاره د افغان ولس د كونډيانو او يتيمانو په ژرولو يې پيل وكړ.

تاريخ ټولو دغه ناخوالو ته په لويه حوصله په خپل زړه كې ځاى وركوي. متجاوزين به بالاخره مجبور كړل سي چې شاته تگ وكړي خو توره د بدنامۍ لکه به د كرزى او جنگ سالارانو پر تندۍ پاته وي او د ذلت ژوند به ددوى او ددوى د كورنى داسې په برخه وي چې په ژوندانه كې به په دايمي دورخ كې ولاړ او ضمير به يې هر ان د اور په لمبو كې سوځل كيږي .

افغان ولس د څلورو لسيزو را پدې خوا سربيره پر لوږه او تنده ، قرباني هم وركوي . كورونه او كلي يې هره ورځ وړانځي ، هره ورځ ماتم ، او د فاتحو كمبله يې نه ټوليري. خو نه تنها كرزى په ورين تندۍ ولس ته د تروريستانو او جنگ طلبو خطاب كوي بلكه د هغه ورځي څخه چې يې اوريدلى دى چې د قطر خبري اتري پيل سوي دى د كابل په مزدورو تلويزيونو كې يې د گردۍ ميزونو په جوړولو پيل كړى او اكثرًا وطن دښمنه عناصرو ته چانس وركوي چې ډير سپك الفاظ و لوى اكثریت ته استعمال كړي حتى دا گردۍ ميزونه يې د احساساتي شعارونو تر پولې رسولې دي. خو هيره كړي يې ده چې ذلت او عزت د يوه قادر په اراده كې دى.

بلې! د كابل واكداران داسې د ثروت او عيش په عشق كې ليونيان سوي دى چې د تاريخ څخه يې هم عبرت نه دى اخيستی . د استعمارگرانو انډيوالى د مزدورانو سره تر هغه وخته دوام كوي چې يايي اهداف تر لاسه سي

او یا د شکست په یونیفورم کی و شاته تگ ته مجبوره کرل سی . وروسته تر دغه دوو حالتو یی اصلی دبنمان هغه مزدوران دی چی ددوی په گوداگیتوب کی سپین بری سوی وی.

د دنگو دنگو مانیو او کادیلک موټرو او مور غالبو مستی ،ددی اجینتانو سترگی رندی کری ،غورونه یی کانه کری او پر زرونو یی مهر ور لگولی دی. نو ځکه یی د پوهیدو ،اصلاح او فلاح امید ناروا دی.

دولس امانت یعنی حکومت یی غصب کری دی، خو لکه د پلار او نیکه میراث چی یی وی هغه کسان پر مقتدرو چوکیو مقرروی چی یایی خپلوان یایی دقوم ،یایی د جنایاتو ملگری او انډیوالان وی . د اسلام ناری وهی خو بی خبره له دی چی د غاصبانو قرارگا جهنم دی. د حکومت څخه یی سهامی تجارتي شرکت جوړ کړیدی ، ټوله مقرری د څلورو پنځو تنظیمو په برابرې ونډه تر سره کیری .لکه څنگه چی په وزارت داخله کی د شل کسانو په حدودو کی ،دوی اونی د مخه جنرالان او پر لوړو منصبونو مقرر سول چی څلور یی د سیاف د تنظیم ، پنځه د وحدت د تنظیم پنځه د نظار د شورا او پنځه د دوستم د تنظیم څخه دی . دا ټولو کسانو د مقرر کیدو سره سم په چور او تالان شروع وکړل ځکه دا یی اوریدلی دی چی د قطر د خبرو اترو دوهم پړاو د شروع په حال کی دی نو خدای خبر چی سبا به دوی پاتی وی که به.

د نزعی په حال کی دولت چی د مرگ سلگی وهی بیا هم نوی تعینات کوی او ویل کیری چی په وزارت خارجه ،سفارتونو، په اصطلاح د سولی شورا او د انتخاباتو په کمسیون کی داسی تغیرات راوستل کیری چی پیژندل سوی چهری له یوه ځایه بل ځای ته اړول کیری. که څه هم دوی خپله پوهیږی چی دا اړول او را اړول د هیواد او ولس په حال کی هیڅ بدلون نه را ولی ، اما د استعمار نازدانه گان باید د مختلفو چوکیو او مقاماتو خوندونه ووینی ،د موقع څخه باید استفاده وکړی ،اوس لا کرزی سته ، که سبا ورځ ولس واکی راسی نو ددوی به ارمان پر زړه پاتی نه وی .

شاید د افغانستان په تاریخ کی داسی گوداگی او قانون پایمالونکی رژیم ساری و نلری. اوس چی دسولی هغه زمزمی تر غور سوی دی چی لای پایلی معلومی نه دی. خو دوی لکه شدیدې تبه چی پر راغلی وی پرتی وای. کله امریکا ته اخطار ډوله وای په یوه میاشت کی باید د بگرام زندان افغان لوری ته وسپارل سی ، خو امریکا د رد جواب ورکړی کله وای نور دی د شپي عملیات بند کړل سی خو امریکا د ایساف د ویاند په خوله د رد جواب ورکړی. کله وای مور د افغان ولس منتخب استازی یو خو ولس یی په وړاندی سرښندنه کوی ، جناب کرزی پس لس کاله متوجه سو چی په څه ډول ځان مستقل ریس جمهور معرفی کړی . هغه هم لکه بی گودره چی په اوبو گډیږی، تر خپلی اندازی او صلاحیت په لوړو خبرو پیل وکړی ولی دترتتی سره مخ سی.

دا ټوله ناخوالی ډیری کرزی او قوماندان سالارانو ته هم متوجه نه دی ځکه دا معلوم او ازمايل سوی خلگ دی ، اما دا چی د بن د اول کنفرانس له خوا پر افغان ولس و تپل سول د امریکا دبنمنی د افغان ولس په وړاندی په گوته کوی . اوسنی حاکمان د مرگ او وړانیو معتادان دی ، هغوی مریضان بلل کیری لکه د هیروینو معتادان باید روغتونونو ته لیږل سوی وای نه داچی معتادان د افغان ولس پر سر حاکمان تپل سوی وای. خو یو مثل دی چی وای (ماهی چی هروخت د اوبو څخه ونیسی تازه دی) دامریضان که اوس هم یا روغتونونو او یا د قانون منگولو ته وسپارل سی ناوخته نه دی.